

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Русе, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Антоанета А.а
Светослав Т.ов

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Светослав Т.ов Въззивно гражданско дело № 20234500500078 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл.ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба** от В. С. Г. срещу Решение № 260054/04.11.2022г, постановено по гр.д. № 6127/2020г. по описа на Районен съд гр. Русе, с което е осъдена да заплати на всеки от ищите К. А. А. и А. А. А. сума в размер на 2605.09 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.12.2020г. до окончателно изплащане и е отхвърлено възражението за прихващане до размер 1006.85 лева, както и е осъдена да заплати разноски на ищите.

Жалбоподателят твърди неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Поддържа, че неправилно е определена идеалната част на всеки от ищите в наследеното от И.Б.К.. При липса на предявен иск за стопанските 2012/2013г., 2013/2014г. и 2014/2015г. неправилно съдът съобразил плащанията за тези години. Направеното възражение за прихващане се явявало доказано от показанията на съпругът на жалбоподателката, като неправилно съдът не кредитирал неговите показания, а кредитирал тези на майката на ищите. Безспорно бил установен и фактът, че на 17.08.2017г. ответницата платила на всеки от ищите по 1500 долара. Моли за отмяна на първоинстанционното решение и отхвърляне на предявените искове поради основателност на възражението за прихващане в

размер на 1006.85 лева и изплащане на част от получените ренти в размер на 2682 лева. Претендира разносните по делото за двете инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил **отговор** на жалбата, в който се оспорва нейната основателност. Твърди се, че решението е обжалваното решение е правилно и законосъобразно, като е постановено въз основа на събраните по делото доказателства. Въззиваемите молят за отхвърляне на жалбата, потвърждаване на първоинстанционното решение в обжалваната част и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание страните, лично и чрез процесуални представители, поддържат изложеното във въззивната жалба и отговора по нея, не правят доказателствени искания, претендират присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора, съставът на Русенския окръжен съд съобрази следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от К. А. А. и А. А. А. срещу В. С. Г., с която са предявени искиове с правно основание чл.284, ал.2 ЗЗД за осъждане ответницата да заплати на всеки от ищите сума в общ размер на 4941.61 лева, представляваща сбор от получени от тяхно име вземания за наем и аренда на наследствени земеделски земи, както следва:

- 777.87 лева, рента за стопанската 2015/2016г. от „Единство 05“ ЕООД гр. Левски;
- 747.18 лева, рента за стопанската 2016/2017г. от „Единство 05“ ЕООД гр. Левски;
- 821.13 лева, рента за стопанската 2017/2018г. от „Единство 05“ ЕООД гр. Левски;
- 461.41 лева, наемна цена за стопанската 2013/2014г. от „Гардения“ ЕООД гр. Л.;
- 461.41 лева, наемна цена за стопанската 2014/2015г. от „Гардения“ ЕООД гр. Л.;
- 519.09 лева, наемна цена за стопанската 2015/2016г. от „Гардения“ ЕООД гр. Л.;
- 461.41 лева, наемна цена за стопанската 2016/2017г. от „Гардения“ ЕООД гр. Л. и
- 692.12 лева, наемна цена за стопанската 2017/2018г. от „Гардения“ ЕООД гр. Л..

Исковите претенции са уточнявани от ищите с молби от 12.01.2021г., 26.01.2021г., 28.04.2021г. и 11.02.2022г., като исковата претенция за надвзетата сума за стопанската 2013/2014г. от „Гардения“ ЕООД гр. Л. е изменена /увеличена с молба на ищите, докладвана от съда в проведеното на 04.10.2022г. открито съдебно заседание.

В исковата молба и уточняващите я молби се твърди, че ответницата е леля на ищите, сестра на баща им А. С.ов А., починал на *****г. в гр. Ч., САЩ. Няколко дни след смъртта на баща им, ответницата пристигнала в Ч.и

убедила ишците да подпишат пълномощно, което било изготвено от адвокат А. Г., АК – Русе, дъщеря на ответницата. Уговорката между страните била ответницата да стопанисва имотите, които ишците са наследили от своя баща и да заплаща дължимия годишен данък за празно дворно място в гр. Русе, Западна промишлена зона, както и подава декларации за освобождаване на ишците от такса смет за мястото, което било празно и не се ползвало от никого.

През 2017г. ищецът А. А. посетил България, срещнал се с ответницата и поискал от нея да даде отчет за извършеното през годините. Ответницата казала, че не е готова да даде такъв отчет и ще потърси ишците по-късно. Няколко дни след това, ответницата посетила дома на майката на ишците и оставила две чанти, по една за всеки от ишците. Когато ищецът се прибрал, той отворил своята чанта и видял в нея плик с банкноти по 100 долара, които не били повече от 10. В плика нямало документ или писмо, които да показват за какво са парите. В другата чанта също имало плик, но ищецът А. А. не го отворил, а предал чантата на брат си, както я намерил.

През 2019г. ишците узнали, че ответницата е вземала рентите от наследствените им земи, без да им дава отчет и да им изплати дължимите суми.

През м. юни 2019г. ищецът К. А. се прибрал в България, като имал предварителна уговорка с ответницата тя да му представи документите и парите от рентите. Делът на К. А. трябвало да бъде в български лева за да ги ползва при престоя си в България, а този на А. А. в долари. Проведена била среща в гр. Р., в кантората на адв. Г., на която присъствали ищецът К. А., майка му, ответницата и нейната дъщеря адв. Г.. Ответницата казала, че не носи оригиналното пълномощно и отказала да плати рентите, тъй като решила да ги плати по банков път, а ишците не били подготвени да посочат банковите си сметки в Чикаго.

На 15.07.2019г. ишците изпратили покана до ответницата чрез нотариус Г. Г., като ответницата не се явила на посочената в поканата дата. Това убедило ишците, че ответницата не желае да даде отчет за извършените от нея действия по пълномощното и да им предаде получените парични суми от ренти. В исковата молба твърдят, че ответницата за периода от стопанската 2012/2013г. до 2017/2018г. получила рента от „Единство 05“ ЕООД гр. Левски за ползвани земеделски земи, възстановени на наследниците на С. Ат. С.. Ишците твърдят, че техния наследствен дял е 1/3 ид.ч. и надвзетата рента от ответницата е в размер на 7970.38 лева общо или 3985.19 лева за всеки от ишците. На ответницата била изплатена рента от „Гардения“ ЕООД гр. Л. за периода от стопанската 2013/2014г. до 2017/2018г. за ползване на 39.807 дка земеделски земи, собственост на наследниците на И.Б.К.. Ишците поддържат, че за посочения период ответницата е получила от тяхно име и за тяхна сметка сума в общ размер на 4921.82 лева или по 2460.91 лева за всеки от ишците. Признават, че през 2017г. всеки от тях е получил от ответницата

сума в размер на 1782 лева, с които считат за погасени задълженията за рента за стопанските 2012/2013г., 2013/2014г. и частично за 2014/2015г. от „Единство 05“ ЕООД гр. Левски.

В уточняваща молба от 12.01.2021г. ищците посочват конкретните имоти, за които твърдят, че притежават ид.ч. от собствеността и ответницата е получила дължимата им рента за процесните стопански години – имоти №№ 084003, 186017, 243027 и 259051 с обща площ 39.807 дка, за които ответницата получавала наем от „Гардения“ ЕООД по силата на договори за наем от 29.05.2013г., 24.05.2014г. и 28.05.2015г., както и имоти №№ 034010, 072008 и 205010 с обща площ 25.338 дка, които били отдавани на „Гардения“ ЕООД наред с предходно посочените имоти с договори за наем от 26.05.2016г. и 07.06.2017г., като общата площ на отдадените под наем земеделски земи достигнала 65.142 дка.

Ответницата сключила договор за аренда на 08.06.2011г. с „Единство 05“ ЕООД гр. Левски, с който предоставила за ползване имоти с №№ 033005, 046007, 055003 и 0220006 с обща площ 93.345 дка, собственост на наследниците на С. А. С.. Ищците твърдят, че техния дял като наследници на С. Ат. С. е 1/3 ид.ч. и посочват дължимите им според тях суми за стопанските години от 2012/2013г. до 2017/2018г. Признават, че са получили от ответницата рентата за стопанските 2013/2014г. и 2014/2015г. от „Единство 05“ ЕООД по договори от 29.05.2013г. и 24.05.2014г., както и рентата за стопанските 2012/2013г. и 2013/2014г. от „Единство 05“ ЕООД по договор от 08.06.2011г.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответницата оспорва предявените срещу нея искове и моли за тяхното отхвърляне на две основания – възражение за прихващане до размер от 10006.85 лева за всеки от ищците и 2682 лева изплатени на всеки от ищците. Твърди, че делът на всеки от ищците от всички получени ренти за стопанските 2014/2015г., 2015/2016г., 2016/2017г. и 2017/2018г. е в размер на 3281.63 лева. През 2014г. ответницата извършила разходи за изработка на надгробен паметник на бащата на ищците в размер на 1113 лева, за покривни плочи върху част от гроба му в размер на 468.20 лева, за превод и легализация на смъртния акт на бащата на ищците в размер на 62.50 лева и за панихида за първата годишнина от смъртта на бащата на ищците в размер на 370 лева. Между ответницата и ищците имало предварителна уговорка те да възстановят на ответницата тези разходи, поради което се прави възражения за прихващане на дължимата от всеки от ищците сума в размер на 1006.85 лева. Твърди също, че на 17.08.2017г. е платила на всеки от ищците сума в размер на 1500 лева, с легова равностойност 2682 лева. Моли за отхвърляне на предявените искове и присъждане на разносните по делото.

Съставът на Русенския окръжен съд, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните **фактически изводи**:

Съгласно представено с исковата молба удостоверение за наследници, издадено на 27.05.2020г. от община Л., страните по делото са наследници по закон на М. Д.Й., починала на 06.02.1961г. /л.14-22 РРС/.

Към доказателствата по делото е приобщено и удостоверение издадено на 27.01.1992г. от община Л., в което са посочени наследниците на М. З.М., починала на 06.02.1961г. /л.112 РРС/.

В удостоверението сред наследниците на М. З.М. са вписани ответницата и бащата на ищите А. С.ов А..

В декларация с нотариална заверка на подписа от 17.02.2010г., Г.К. А.а е декларира, че името М. З.М. и името М. Д.Й. са имена на едно и също лице /л.23 РРС/.

С решение № 27 от 12.05.1994г. на Общинска служба по земеделие – гр. Л. е възстановено правото на собственост на наследниците на М. З.М. върху земеделски земи, представляващи имоти в землището на гр. Л. с №№ 034010, 072008 и 203010 с обща площ 25.341 дка /л.43-44 РРС/.

Посочените имоти, по отношение на които ищите са придобили ид.ч. от собствеността по наследствени правоотношения от М. З.М. /М. Д.Й./ са описани в т.16-18 от пълномощното, с което на 04.06.2013г. ищите са упълномощили ответницата да ги представлява и извършва правни сделки с притежавани от тях ид.ч. от недвижими имоти /л.7-8 РРС/.

С договор за доброволна делба на земеделски земи от 23.05.1997г. са поделени земеделски земи, останали в наследство от А.К. С. /л.29 РРС/.

Със същият договор в дял на С. А. С. е поставена нива с площ от 41.373 дка в землището на с.А., местност „Паша корсу“, представляваща имот № 055003.

С нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по Закона за собствеността и ползуването на земеделски земи, съставен на 05.06.1997г. от нотариус при Левченски районен съд, С. А. С. е признат за собственик на недвижими имоти в землището на с.А., общ. Левски, обл. Ловеч, както следва: нива в местността „Аркариолу“ с площ от 20.600 дка, представляваща имот № 022006; нива в местността „Бързаца“ с площ от 12.979 дка, съставляваща имот № 033005 и нива с местността „Калето“ с площ от 18.374 дка, съставляваща имот № 046007 /л.30 РРС/.

С. А. С. е починал на 15.04.2000г., като е оставил за наследници по закон преживялата съпруга Д.К. С.а и децата си В. С. Г. и А. С.ов А., видно от представено от ищите надлежно заверено за вярност удостоверение за наследници /л.25 РРС/.

Удостоверението е издадено на 22.11.2019г., като е съобразено настъпилата на 17.05.2013г. смърт на А. С.ов А. и като негови наследници са вписани двамата ищици и дъщеря Виктория, родена в САЩ на 06.09.2002г.

Посочените имоти, по отношение на които ищите са придобили ид.ч. от собствеността по наследствени правоотношения от С. А. С., са описани в

т.3-6 от пълномощното, с което на 04.06.2013г. ищците са упълномощили ответницата да ги представлява и извършва правни сделки с притежавани от тях ид.ч. от недвижими имоти /л.7-8 РРС/.

С решение № 27 от 12.05.1994г. на Общинска служба по земеделие гр. Л. е възстановено правото на собственост на наследниците на Б.П.К. върху четири ниви в землището на гр. Л., съставляващи имоти №№ 084003, 186017, 243027 и 259051 с обща площ 39.810 дка /л.41-42 РРС/.

На 12.10.2000г. между В.Б.С., А. С.ов И. и В. С. Г. е сключен Договор за доброволна делба на недвижим имот – земеделска земя, с който в дял на бащата на ищците е поставена по $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имоти №№ 084003, 186017, 243027 и 259051 с обща площ 39.810 дка, находящи се в землището на гр. Л. /л.152-156/.

Имотите са описани в т. 8-11 от пълномощното, с което на 04.06.2013г. ищците са упълномощили ответницата да ги представлява и извършва правни сделки с притежавани от тях ид.ч. от недвижими имоти /л.7-8 РРС/.

Съгласно издадено на 17.06.2019г. удостоверение за наследници на А. С.ов А., същият е починал на 17.05.2013г. и негови наследници са синовете му К. А. А. и А. А. А. – ищците в настоящето производство /л.10 РРС/.

От представено надлежно заверено за вярност и придружено с превод на български език копие от удостоверение за раждане, съставено в гр. Е., щат И., САЩ се установява, че на 06.09.2002г. е родена В.А. А.а, чиито баща е А. С.ов А., роден на 22.01.1953г. – бащата на ищците /л.203-207/.

От гореописаните писмени доказателства се установява, че ищците са придобили по наследство собствеността върху ид.ч. от земеделски земи, находящи се в землищата на гр. Л. и с.А., общ. Левски, обл. Ловеч и с пълномощно от 04.06.2013г. са упълномощили ответницата да ги представлява и подписва на всякакви документи по отношение на всякакъв вид сделки на управление и разпореждане по отношение на тези имоти.

Размерът на притежаваните от ищците ид.ч. от собствеността върху процесните имоти, съответно полагаемата им част от получаваните плодове от имотите ще бъдат обсъдени при изложението на правните изводи на съда.

С договор за аренда от 08.06.2011г. ответницата В. С. Г. е предоставила за временно и възмездно ползване на арендатора „Единство 05“ ЕООД гр. Левски земеделските земи, съставляващи имоти №№ 003005, 046007, 055003 и 022006, находящи се в землището на с.А., общ. Левски срещу заплащане на арендно плащане в размер на 30 лева на декар за всяка стопанска година. Към договора е сключен анекс на 19.05.2016г., с който е продължен срокът му с още 5 стопански години при запазване размерът на арендното плащане /л.31-32 РРС/.

Според служебна бележка, издадена на 11.10.2019г. от „Единство 05“ ЕООД и разписки за платен наем/аренда на земя, арендаторът е изплатил на ответницата следните суми за ползваните четири броя ниви с обща площ

93.345 дка, собственост на наследниците на С. А. С.:

за стопанската 2012/2013 г. – 733.80 лева,
за стопанската 2013/2014 г. – 4433.05 лева,
за стопанската 2014/2015 г. – 4667.20 лева,
за стопанската 2015/2016г. – 4667.25 лева,
за стопанската 2016/2017 г. – 4483.09 лева и
за стопанската 2017/2018 г. – 4926.79 лева /л.34-40 РРС/.

На 29.05.2013г. ответницата е сключила договор за наем на земеделски земи с „Гардения“ ЕООД гр. Л., с който е предоставила за временно и възмездно ползване за срок от една стопанска година ниви с обща площ 39.807 дка, съставляващи имоти №№ 084003, 1860017, 243027 и 259051 по плана за земеразделяне на гр. Л. срещу заплащане на годишна наемна цена в размер на 40 лева на декар. Имотите са собственост на ответницата и наследниците на А. С.ов А. съгласно договора за доброволна делба от 13.10.2000г. Договори със същото съдържание са сключени между ответницата и „Гардения“ ЕООД на 24.05.2014г. и на 28.05.2015г. /л.45-53 РРС/.

На 26.05.2016г. и 07.06.2017г. отново са сключени договори за наем на земеделски земи между ответницата и „Гардения“ ЕООД, но в предмета на договора към предходно отдаваните имоти с обща площ 39.807 дка са добавени ниви, съставляващи имоти №№ 034010, 072008 и 205010 по плана за земеразделяне на гр. Л. с обща площ 25.338 дка, възстановени на наследниците на М. З.М.. При тези договори за наем общата площ на отдаваните под наем земеделски земи е достигнала 65.145 дка /л.54-59 РРС/.

Договори за наем на земеделски земи между ответницата и „Гардения“ ЕООД за имоти №№ 034010, 072008 и 205010 по плана за земеразделяне на гр. Л. с обща площ 25.338 дка са сключени на 01.06.2013г., 03.06.2014г. и 09.06.2015г. /л.141-152 РРС/.

Съгласно представено удостоверение от „Гардения“ ЕООД и разходни касови ордери, ответницата е получила следните суми по сключените договори за наем:

за стопанската 2013/2014 г. – 1592.28 лева /за ползвани 39.807 дка/,
за стопанската 2013/2014 г. – 506.76 лева /за ползвани 12.669 дка/,
за стопанската 2014/2015 г. – 1592.28 лева /за ползвани 39.807 дка/,
за стопанската 2014/2015 г. – 1013.52 лева /за ползвани 25.338 дка/
за стопанската 2015/2016г. – 2931.52 лева /за ползвани 65.145 дка/,
за стопанската 2016/2017 г. – 2605.80 лева /за ползвани 65.145 дка/,
за стопанската 2017/2018 г. – 2623.80 лева /за ползвани 39.807 дка/ и
за стопанската 2017/2018 г. – 651.45 лева /за ползвани 12.669 дка/ /л.60-66, 140, 144 и 149 РРС/.

За установяване на релевантните факти и изясняване на спора по възраженията на ответницата, че е изплатила на всеки от ишците по 1500 долара с левова равностойност 2682 лева, както и извършила разходи за тяхна сметка за изработка на надгробен паметник на баща им А. С.ов А., поставяне на покривни плочи върху част от гроба му, превод и легализация на смъртния му акт и панихида за първата годишнина от погребението му са допуснати гласни доказателства посредством разпит на свидетелите В.К.Й., Г.К. А.а /майка на ишците/, Г. И. Г. /съпруг на ответницата/ и К.Т.Х..

Свидетелката Й. твърди, че познава ишците от малки и когато идват в България се обаждат, чували се и по телефона. Разказвали на свидетелката, че са се споразумели с ответницата, тя да се грижи за имотите и да плаща данъците. През 2017г. идвал ищецът А. А. и ответницата оставила части с подаръци за него и за брат му. В чантите имало пликове с по 1000 долара. Бащата на ишците бил кремиран в Чикаго, те взели урната и се разбрали с леля си тя да разпръсне прахта и да не се прави погребение в България. Ответницата правила погребение, но не само на бащата на ишците, но и на всички свои роднини. Там присъствали близки и роднини на ответницата, както и майката на ишците. След това ходили на заведение. Свидетелката не знае за уговорка между страните, ответницата да направи паметник за сметка на ишците.

В показанията си св. А.а заявява, че ответницата посетила ишците в Чикаго след смъртта на баща им през 2013г. и тогава те подписали пълномощно, каквото имала от преди това от него. През 2017г. по-малкият син на ответницата се върнал в България и пожелал да види къщата, в която е израснал батко му. Там случайно заварили сина на ответницата и го помолили да и предаде, че искат да направят среща и да се уточнят, защото нямали никакви документи за случващото се между 2013г. и 2017г. Една седмица това не се случило, поради което свидетелката и нейния син отишли до гр. М. с кола под наем, но отново нищо не се разбрали. Няколко дни след това, ответницата посетила свидетелката заедно с малкия си внук и оставила две чанти за ишците, като казала, че каквото трябва всичко е вътре. След като ищецът А. А. се прибрал, отворил чантите и видял, че вътре има по едно шише домашна ракия, един голям пакет солети и по един запечата плик. Той отворил своя плик и вътре имало 1000 долара без нищо да е написано и без приложен документ. На следващият ден А. А. тръгнал за Чикаго. След няколко дни се видял с брат си, дал му неговата чанта и там също имало 1000 долара без документи. Предаването на чантите станало в последните дни на м. август 2017г. През лятото на 2019г. се наложило другият ищец да се върне в България във връзка с проблеми със съдия изпълнител и дължими данъци за наследствено празно дворно място в промишлената зона на гр. Русе. К. А. се уговорил с леля си, тя да приготви отчет за всички години и сумите, които дължи. Искал неговите пари да са в лева за да ги ползва при престоя си в България, а на брат му в долари. Имало уговорена среща с ответницата, която настоявала свидетелката да не присъства. Срещата била в кантората на

дъщерята на ответницата. Ответницата изпаднала в истерична криза и започнала да крещи когато видяла свидетелката да идва на срещата. Дъщерята на ответницата била в друга стая, защото не искала да се намесва в спора. К. А. скочил и хванал един стол, но свидетелката го спряла и го накарала да напуснат кантората. Дъщерята на ответницата ги настигнала отвън и предложила да се откажат от част от имотите за сметка на други. Ищецът К. А. и свидетелката казали, че ще заведат дела. Прахът на бащата на ишците бил разделен на две. Половината останала в Чикаго, а другата половина била донесена в България от приятелско семейство. Идеята била половината прах да се разпръсне там, а половината в България. Ишците нямали уговорка и не дали съгласие за полагане на урната в гроб, изработка на паметници и извършване на панихида. Свидетелката отишла на полагането на урната в гроб и подготвила неща за раздаване от името на ишците. Изработен бил паметник, на който били подредени майката, бащата и братът на ответницата /бащата на ишците/. Ишците не познавали своите баба и дядо и не били длъжни да поемат погребения и паметници на целия си род, след като платили 5000 долара за погребение на баща си. Паметната плоча била една с три снимки и три имена. На ритуала имало много хора – бившата бригада на бащата на ишците, няколко приятелски семейства на ответницата, а от страната на ишците била само свидетелката. Когато поискала да си тръгне, казали на свидетелката, че ще ходят в заведение в центъра на града. Имало сложена маса с ядене и пиене и от панихида станала весела част. Никой не питал ишците за погребението и панахидата. Бащата на ишците имал още една дъщеря Виктория, родена през 2002г. Тя знаела за наследството в България, но нито нейните родители, нито тя като пълнолетна не узаконили нейното съществуване като българска гражданка.

Свидетелката Х. твърди, че познава ответницата, но повече се познавала с починалия □ брат. На 17.05.2014г. свидетелката била на панихида на заведение „Райбера“ на годишнина от погребението. Ответницата платила на сервитьора сметка от 370 лева. Споделила със свидетелката, че има уговорка с ишците те да възстановяват тези суми по погребението. Свидетелката не познава ишците и не знае дали ответницата им е искала тази сума.

В показанията си св. Г. твърди, че ишците често контактували с леля си по телефон. След смъртта на баща им, те се доверили на ответницата да организира полагането на урната, паметната плоча и всичко с гроба. Ответницата трябвало да задвижи всички административни въпроси и да поеме всички разходи, а след това щяла да подели разходите с ишците. Ишците искали да получават пари от ренти и ответницата била упълномощена да получава тези ренти. Ответницата ходила в банка да обмени български левове в долари. Първоначалната уговорка била да преведе на всеки от ишците по 1500 долара, но след това решили да не ги пращат по банков път, тъй като ищецът А. А. бил в България и можел той да получи парите. След като се върнала от банката, ответницата разпределила парите в два хартиени плика и подготвила елементарни подаръчета за двамата

племенника. Тя занесла чантите в дома на майката на ишците и ги оставила там, тъй като А. не се бил върнал от Черноморието. В края на 2017г. ответницата уведомила в телефонен разговор К. А., че праща по брат му малко подаръчета с плик с 1500 долара и казала, че е от рентите. Свидетелят присъствал на разговора, не чувал какво се говори от другата страна, но останал с впечатление, че К. е получил парите и нямало караници и разпавии.

При преценка за достоверността на техните показания следва да се съобразят и всички събрани по делото писмени доказателства.

За извършените разходи от ответницата, за които е въвела възражение за прихващане са представени:

приходен касов ордер от м. май 2014г., издаден от „Русе мрамор“ ООД за изработка на паметник на И. Б., С. А. и А. С.ов за сумата от 1130 лева /л.192 РРС/,

приходен касов ордер от м. май 2014г., издаден от „Русе мрамор“ ООД за покривни плочи за И.К. за сумата от 468.20 лева /л.193 РРС/,

поръчка за извършване на преводачески услуги от 02.09.2013г. – превод и легализация на акт за смърт на стойност 62.50 лева /л.194-199 РРС/ и

извлечение от банкова сметка, което според ответницата доказва изтеглянето от нейна сметка на сума в размер на 3000 щатски долара на 16.05.2017г. при обменен курс 1.788 лева за долар /л.200-201 РРС/.

В производството пред първата инстанция е назначена и съдебно-счетоводна експертиза, като заключението на вещото лице е прието и приобщено към доказателствата по делото /л.275-292 РРС/.

Предвид така установеното от фактическа страна, настоящият състав на Русенски окръжен съд формира следните **правни изводи**:

Първоинстанционното решение е постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна компетентност, поради което е валидно.

Наличието на всички положителни и липсата на отрицателните процесуални предпоставки във връзка със съществуването и упражняването на правото на иск при постановяване на съдебното решение, обуславя неговата допустимост, поради което въззивният съд дължи произнасяне по съществуването на спора.

Ишците са синове на А. С.ов А., починал на 17.05.2013г.

След смъртта на А. С. А. негови наследници при равни квоти се явяват трите му деца – ишците К. А. А. и А. А. А., както и сестра им В., родена на 06.09.2002г. в САЩ. Правилен са изводите на първоинстанционния съд относно придобиването на качеството наследник по родство, като невписването на В.А. А.а в българските регистри на населението и издадените удостоверения за наследници не я изключва от кръга на наследниците.

С пълномощно от 04.06.2013г. ищците са упълномощили ответницата да ги представлява и подписва на всякакви документи по отношение на всякакъв вид сделки на управление и разпореждане на конкретно изброени имоти, в които ищците са придобили собственост в наследство от техния баща А. С. А., с което се установява, че между страните е сключен договор за поръчка. Получените от ответницата суми за рентни и наемни плащания за процесните земеделски земи по отношение на притежаваните от ищците идеални части от собствеността върху тях е в изпълнение на този договор за поръчка и ответницата дължи на ищците изплащане на получените от тяхно име суми на основание чл.284, ал.2 ЗЗД.

От събраните по делото писмени доказателства, подробно обсъдени по-горе, се установява, че ищците са придобили по наследство собственост в идеални части върху три групи земеделски земи:

1. ниви, находящи се в землището на гр. Л., съставляващи **имоти №№ 084003, 186017, 243027 и 259051 с обща площ 39.807 дка.** С договор за доброволна делба от 13.10.2000г. бащата на ищците е придобил собствеността върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от тези имоти. По изложените съображения всеки от ищците притежава **по 1/6 ид.ч.** от тази група имоти, съответно и с правото да получи 1/6 от дължимата рента за обработване на тези земи.
2. ниви, находящи се в землището на гр. Л., съставляващи **имоти с №№ 034010, 072008 и 203010 с обща площ 25.341 дка.** Тези имоти са възстановени на наследниците на М. З.М. /М. Д.Й./ с решение на Общинска служба гр. Л. от 12.05.1994г. Налице са две различни по съдържание удостоверения за наследници на М. З.М. /М. Д.Й./, починала на 06.02.1961г. Според издаденото на 27.01.1992г. удостоверение, наследници по закон на М. З.М. към момента на откриване на наследството са нейните деца К.З.К., М.З.М., А.З.М., С. И. Й. и А. И.а Х., както и нейните внуци Н.А.И. и В.А.Б., деца на починалата преди наследодателката нейна дъщеря Т.А.И.. В издаденото на 27.05.2020г. удостоверение за наследници на М. Д.Й. е включен преживял съпруг И.Ц. Й. и деца К.З.К., А.З.М., А. И.а Х., Т. и М., последните двама без данни за бащино и фамилно име, дати на раждане и смърт и наследници. От данните в двете удостоверения за наследници се установява, че към датата на откриване на наследството на М. З.М. /М. Д.Й./ същата е била в граждански брак с И.Ц. Й., който наследява равен дял с всяко от децата на основание чл.9, ал.1 ЗН. Към момента на откриване на наследството не е действал СК – 1968 /отм./, а отношенията между съпрузите са уредени в Закона за лицата и семейството. Не е било в сила ограничението по СК – 1968 /отм./ относно наследяването от съпруг заедно с деца на починалия съпруг. Дяловете на преживелият съпруг, на всяко от децата и на наследяващите на основание чл.10, ал.1 ЗН внуци е равен и в размер на $\frac{1}{7}$ ид.ч. От двете удостоверения за наследници се установява още, че след смъртта на И.Ц. Й. придобитата от него $\frac{1}{7}$ ид.ч. от наследството на М. З.М. /М. Д.Й./ е разпределено по равно между

наследниците му С. И. Й., М. И.а Г., Т. и А. И.а Х.. По посочения начин квотата на С. И. Й. от наследството на М. З.М. достига $5/28$ ид.ч. ($1/7 + 1/28$). С. И. Й. починал на 26.05.1990г., като $2/3$ от наследството му е за преживялата съпруга Б.И.Н., а останалата $1/3$ се разпределя по равно между К.З.К., А.З.М., А. И.а Х. и децата на Т. А. И.а, които така придобиват по още $5/336$ ид.ч. от наследството на М. З.М. ($5/28 * 1/3 * 1/4$). Наследници на М.З.М., починал на 11.03.1974г. са К.З.К., А.З.М., А. И.а Х. и децата на Т.А.И.. Квотата на К.З.К. от наследството на М. З.М. (М. Д.Й.) е в размер на $65/336$ ($1/7$ като дъщеря на М. М. + $1/28$ като сестра и наследник на М. З. М. + $5/336$ като сестра и наследник на С. И. Й.). К.З.К. е починала на 05.06.1990г. и е наследена при квоти $1/2$ за нейната дъщеря В.Б.С. и по $1/4$ за нейните внуци В. С. Г. и А. С.ов А.а. В.Б.С. починала на 21.09.2003г. и нейни наследници по закон са преживелия съпруг С. И.С. при квота $2/3$ ид.ч. и нейните племенници В. С. Г. и А. С.ов А.. Последният е придобил квота от $1/3$ от наследството на своята баба К.З.К. ($1/4$ по наследяване по заместване на своята майка И.К. и $1/12$ по наследство от своята леля В.Б.С.). Наследствения дял на всеки от ищите от наследството на техния баща А. С.ов А. е $1/3$, тъй като наследяват с тяхната еднокръвна сестра Виктория, при което делът им от наследството на М. З.М. (М. Д.Й.) е в размер на $65/3024$ и имат право да получат съответната част от получаваните рента/наем за обработване на тези наследствени имоти. В този смисъл частично основателно се явява изложеното във въззивната жалба, че в обжалваното решение неправилно е определена квотата на всеки от ищите от наследството на М. З.М..

3. ниви, находящи се в землището на с.А., общ. Л., обл. Л., съставляващи **имоти №№ 022006, 033005, 046007 и 055003 с обща площ 93.345 дка.** С договор за доброволна делба на земеделски земи от 23.05.1997г. имот № 055003 по плана за земеразделяне на с.А., находящ се в местност „Паша корсу“ и с площ 41.373 дка е поставен в дял на С. А. С. – дядо на ищите по бащина линия. С нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по закона за собствеността и ползуването на земеделските земи С. А. С. е признат за собственик на останалите три имота в землището на с.А. – имоти №№ 022006, 033005 и 046007. Наследници на С. А. С., починал на 15.04.2000г. са преживялата съпруга Д.К. С.а и децата му В. С. Г. и А. С.ов А., като всеки от тях е придобил собствеността върху $1/3$ ид.ч. от тези ниви. След смъртта на А. С. А. синовете му К. и А., ищци в производството са придобили собствеността върху **$1/9$ ид.ч.** от имотите, респективно правото на същата идеална част от добивите от тези имоти.

Ответницата е получила от „Гардения“ ЕООД рента за ползваните ниви, находящи се в землището на гр. Л., съставляващи имоти №№ 084003, 186017, 243027 и 259051 с обща площ 39.807 дка, както следва:

за стопанската 2013/2014 г. – 1592.28 лева,

за стопанската 2014/2015 г. – 1592.28 лева,
за стопанската 2015/2016г. – 1791.32 лева,
за стопанската 2016/2017 г. – 1592.28 лева,
за стопанската 2017/2018 г. – 2388.42 лева.

Всеки от ищите притежава собствеността върху 1/6 ид.ч. от тези имоти, респ. правото да получи съответната част от изплатената рента или общо по 1492.76 лева за посочените стопански години.

За ползването на ниви, находящи се в землището на гр. Л., съставляващи имоти с №№ 034010, 072008 и 203010 с обща площ 25.341 дка, ответницата е получила от „Гардения“ ЕООД рентни/наемни плащания, както следва:

за стопанската 2013/2014 г. – 506.76 лева /за ползвани 12.669 дка/,
за стопанската 2014/2015 г. – 1013.52 лева /за ползвани 25.338 дка/
за стопанската 2015/2016г. – 1140.21 лева /за ползвани 25.338 дка/,
за стопанската 2016/2017 г. – 1013.52 лева /за ползвани 25.338 дка/,
за стопанската 2017/2018 г. – 651.45 лева /за ползвани 12.669 дка/.

За стопанските 2013/2014г. и 2017/2018г. арендни/наемни плащания за площ от 12.669 дка е получила В.А.Б., дъщеря на Т.А.И. и внучка на М. З.М..

Съобразно притежаваните от всеки от ищите квоти от собствеността върху възстановените на наследниците на М. З.М. земеделски земи, полагаемата им част от получените от ответницата арендни плащания е в размер на 65/3024 върху полученото плащане за общата площ и 65/1512 върху полученото за половината от площта на имотите. Общият размер на получените от ответницата от името и за сметка на всеки от ищите арендни плащания за периода от стопанската 2013/2014г. до 2017/2018г. включително е 117.87 лева.

Получените от ответницата суми за ползването на ниви, находящи се в землището на с.А., общ. Л., обл. Л., съставляващи имоти №№ 022006, 033005, 046007 и 055003 с обща площ 93.345 дка от „Единство 05“ ЕООД са в общ размер на 23911.18 лева за периода от стопанската 2012/2013г. до стопанската 2017/2018г. включително, формирани, както следва:

за стопанската 2012/2013 г. – 733.80 лева,
за стопанската 2013/2014 г. – 4433.05 лева,
за стопанската 2014/2015 г. – 4667.20 лева,
за стопанската 2015/2016г. – 4667.25 лева,
за стопанската 2016/2017 г. – 4483.09 лева и
за стопанската 2017/2018 г. – 4926.79 лева.

Всеки от ищите притежава собствеността върху 1/9 ид.ч. от тези имоти, респ. правото да получи съответната част от изплатената рента или общо по 2686.50 лева за посочените стопански години.

Във въззивната жалба е въведено оплакване, че получените суми от „Единство 05“ ЕООД за стопанските 2012/2013г., 2013/2014г. и 2014/2015г. не са предмет на делото и плащанията за тях неправилно са взети предвид при постановяване на обжалваното решение. Доводите, че тези плащания следва да бъдат съобразени само при предявени иски за посочените стопански години не се споделят от настоящия състав на съда. В исковата молба и уточняващите я молби подробно, включително в табличен вид, са посочени сумите получени от ответницата като пълномощник на ищците, имотите и стопанските години, за които са получени. Ищците признават неизгодния за тях факт на получено плащане в размер на 1000 щатски долара с легова равностойност 1782 лева за всеки ищец и не предявяват иск за дължимите им суми, които считат за погасени с това плащане. След като при извършване на плащането ответницата не е посочила кои точно свои задължения към ищците погасява, то правилно и в съответствие с нормата на чл.76, ал.1 ЗЗД плащането е отнесено от тях за погасяване на най-старите задължения. В исковата молба като част от обстоятелствата, на които се основават исквете са посочени и получените от ответницата суми от „Единство 05“ ЕООД за стопанските 2012/2013г., 2013/2014г. и 2014/2015г., както и липсата на предявен иск за тези стопански години е обяснен с погасяване на задължението чрез плащане на сумата от 1000 щатски долара, поради което правилно в обжалваното решение е съобразно не само признатото от ищците плащане, но и задълженията, които са погасени с него, макар за същите да не са предявени иски. За ищците липсва правен интерес от предявяване на иски за вземания, които считат за погасени, но размерът и основанието на тези вземания са от значение за съобразяване на извършеното от ответницата плащане към ищците и кои задължения са погасени с него.

Неоснователни се явяват възраженията във въззивната жалба за неправилност на решението по отношение на приетото за разглеждане, но отхвърлено като неоснователно възражение за прихващане. Единствените доказателства в полза на твърденията на ответницата за предадени суми в размер от по 1500 долара в полза на всеки от ищците се явяват показанията на нейния съпруг Г. И. Г.. Дори в тези показания липсват твърдения за непосредствено възприети от свидетеля действия от страна на ответницата по предаване на тази сума на ищците и дали е приета сума. Показанията на свидетеля възпроизвеждат получена от ответницата информация за оставяне на сумите в жилището на майката на ищците и за потвърждение от ищците за получаване на сумите, но липсват твърдения за пряко и непосредствено възприето от свидетеля плащане или потвърждаване от някой от ищците за такова плащане. С отговора на исковата молба действително са представени доказателства за извършени плащания за паметник и покривни плочи, но в същите е посочено, че покривните плочи са за гроба на И.К., а паметника не е само за бащата на ищците, а също и за неговите родители. Безспорно се установява също и организирането от ответницата на панихидата за първата годишнина от смъртта на бащата на ищците, но не се установи по изискуемия

в закона начин наличието на уговорка между страните тези разходи да са за сметка на ищците. Отново единствени доказателства в подкрепа на тези твърдения на ответницата са показанията на нейния съпруг, който не е говорил с ищците, а пресъздава казаното му от ответницата. Свидетелката Костадинка Х. заявява, че не познава ищците и също пресъздава думите на ответницата, че има уговорка с ищците те да поемат сумата за панахидата.

По изложените съображения въззивната жалба се явява частично основателно само по отношение на размер на дължимата част от получените от ответницата рентни плащания за имотите, възстановени на наследниците на М. З.М. и решението следва да се отмени само за присъдената сума над 2485.43 лева до 2605.09 лева. Дължимите суми за получени от името на ищците рентни плащания за тези имоти е в общ размер на 117.87 лева за процесния период, а с обжалваното решение е присъдена сума в размер на 237.53 лева в съответствие със заключението на вещото лице, което в тази част по-скоро съдържа правни изводи и не следва да бъде кредитирано, поради изложеното по-горе. В останалата обжалвана част решението не страда от наведените в жалбата пороци и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 23.89 лева, а в полза на въззиваемата страна разноски в размер на 541.45 лева.

Водим от горното, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260054/04.11.2022г, постановено по гр.д. № 6127/2020г. по описа на Районен съд гр. Русе, в частта му, с която В. С. Г. е осъдена да заплати на К. А. А. сумата от 2485.43 лева, която е получила като негов представител за наем и аренда на наследствени земеделски земи, както следва:

-от „Единство 05“ ЕООД, гр. Левски, ЕИК 114645332 за стопанските години 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018г. и

- от „Гардения“ ЕООД, гр. Л., ЕИК 110533001 за стопанските години 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018,

ведно със законната лихва върху присъдената сума за периода от 23.12.2020г. до окончателното изплащане, както и е отхвърлено възражение за прихващане на задължението и към К. А. А. до размер на 1006.85 лева с нейно насрещно вземане, произтичащо от договорка В. С. Г. да организира за сметка на К. А. А. изработка на надгробен паметник и поставяне на покривни плочи върху гроба на А. С.ов А., превод на акт за смърт и организиране на панихида на А. С.ов А..

ОТМЕНЯ Решение № 260054/04.11.2022г, постановено по гр.д. №

6127/2020г. по описа на Районен съд гр. Русе, само в частта му, с която В. С. Г. е осъдена да заплати на К. А. А. сумата над 2485.43 лева до присъдената сума в размер на 2605.09 лева, която е получила като негов представител за наем и аренда на наследствени земеделски земи, както следва:

-от „Единство 05“ ЕООД, гр. Левски, ЕИК 114645332 за стопанските години 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018г. и

- от „Гардения“ ЕООД, гр. Л., ЕИК 110533001 за стопанските години 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018,

ведно със законната лихва върху присъдената сума за периода от 23.12.2020г. и вместо него отхвърля предявения иск за сумата над 2485.43 лева до 2605.09 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260054/04.11.2022г, постановено по гр.д. № 6127/2020г. по описа на Районен съд гр. Русе, в частта му, с която В. С. Г. е осъдена да заплати на А. А. А. сумата от 2485.43 лева, която е получила като негов представител за наем и аренда на наследствени земеделски земи, както следва:

-от „Единство 05“ ЕООД, гр. Левски, ЕИК 114645332 за стопанските години 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018г. и

- от „Гардения“ ЕООД, гр. Л., ЕИК 110533001 за стопанските години 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018,

ведно със законната лихва върху присъдената сума за периода от 23.12.2020г. до окончателното изплащане, както и е отхвърлено възражение за прихващане на задължението към А. А. А. до размер на 1006.85 лева с нейно насрещно вземане, произтичащо от договорка В. С. Г. да организира за сметка на А. А. А. изработка на надгробен паметник и поставяне на покривни плочи върху гроба на А. С. А., превод на акт за смърт и организиране на панихида на А. С. А..

ОТМЕНЯ Решение № 260054/04.11.2022г, постановено по гр.д. № 6127/2020г. по описа на Районен съд гр. Русе, само в частта му, с която В. С. Г. е осъдена да заплати на А. А. А. сумата над 2485.43 лева до присъдената сума в размер на 2605.09 лева, която е получила като негов представител за наем и аренда на наследствени земеделски земи, както следва:

-от „Единство 05“ ЕООД, гр. Левски, ЕИК 114645332 за стопанските години 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018г. и

- от „Гардения“ ЕООД, гр. Л., ЕИК 110533001 за стопанските години 2013/2014, 2014/2015, 2015/2016, 2016/2017 и 2017/2018,

ведно със законната лихва върху присъдената сума за периода от 23.12.2020г. и вместо него отхвърля предявения иск за сумата над 2485.43 лева до 2605.09 лева.

Решението в останалата му част не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА В. С. Г., с ЕГН ***** и адрес гр. русе, ул. „Б.“ № ** ДА ЗАПЛАТИ на К. А. А., с ЕГН ***** и А. А. А., с ЕГН ***** и двамата със съдебен адрес гр. Русе, ул. „П.“ №*, ет.* сумата от 541.45 лева, представляваща разноски пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА К. А. А., с ЕГН ***** и А. А. А., с ЕГН ***** и двамата със съдебен адрес гр. Р., ул. „П.“ №*, ет.* ДА ЗАПЛАТЯТ на В. С. Г., с ЕГН ***** и адрес гр. р., ул. „Б.“ № ** сумата от 23.89 лева, представляваща разноски пред въззивната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл.280, ал.3, т.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____